

Băiatul meu de peste Carpați

Nițu Cristina

Băiatul meu cu ochi căprui
Băiatul meu de peste Carpați
Mă vrăjește cu vorbe dulci
Și m-adoarme, e dibaci.

Mă cufund în vis nocturn
Mărginit de-al gândurilor labirint
Și-a sa voce îmi inundă orice colțișor
Până uit că mi-a fost dor.

Pași purtați prin temple înalte
Ori prin catacombe uitate
Când pe valuri înmiresmate,
Când pe dealuri împovărate,
De-al istoriei rod nebun
Și de-al faptelor de bun augur.

Ca doi frați ne îmbrățișăm,
Ca soarele și luna ne completăm,
Iluzia iubirii ne-a nedumerit,
Însă noi prietenie am răsădit.

Căci el e băiatul meu cu ochi visători,
Băiatul meu de dincolo de Carpați.